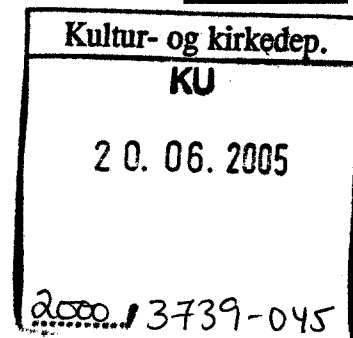

IFPI Norge

norsk platebransje

Kulturdepartementet
Boks 8030 Dep
0030 Oslo.

Departementets ref: 2000/03739 KU/KU1 DAN:pbp 08.04.2005

Oslo 15. juni 2005

An Dokumentasjon og formidling av norsk pop/rock-historie

Det vises til ABM-utviklings utredning og departementets brev av 8.4.05

Som den ene av norsk platebransjes to interesseorganisasjoner representerer IFPI Norge selskaper som i dag står for godt over 60% av salget av norske fonogrammer. Historisk organiserte IFPI i tida før 1975/1980 så godt som alle norske selskaper, slik at brorparten av den historiske arven på området vil sortere under IFPIs medlemmer. Formidling og dokumentasjon av denne arven er en hjertesak for platebransjen. Det finnes mange betydelige private samlinger, ikke minst hos selskapene og GRAMO, og det er avgjørende at det nå legges en kabal som kan skape begeistring for frivillige donasjoner til et nasjonalt senter med stor tyngde. Innstillingen fra ABM-utvikling skaper ikke dette.

ABMs forslag om å splitte opplevelsesdelen og arkivdelen kan ikke anbefales. Primærobjektene for dokumentasjon/arkivering av pop/rock er plater. Disse er det bærende element i pop/rock-historien. For pop/rock-interesserte er platene typiske opplevelses-gjenstander. Når man nå skal etablere et opplevelses-senter for pop/rock, synes det meningsløst å gjøre dette uten en fullverdig samling av alle plater innen genren. Det er overraskende at ABM-utvikling, som burde være en pådriver for etablering av genuine ABM-sentre, her foreslår en gammeldags løsning der arkiv- og opplevelsesdel splittes.

Et slikt senter uten plater vil for publikum mildt sagt fremtre som amputert. Tilstedeværelsen av platene som gjenstander er avgjørende, da de for publikum vil ha interesse langt ut over lytting (som naturligvis uansett vil skje fra en server). Alene publikums visshet om at man entrer et senter der alle norske pop/rock-plater er arkivert vil være av stor betydning for sentrets impact.

Videre kommer platesamlingens betydning for det profesjonelle ABM-miljøet. Vi ønsker oppbygging av ett faglig sterkt miljø for dokumentasjon og formidling av pop/rock. Grenselinjene mellom dokumentasjon og formidling vil her være meget flytende.

Argumentet som har vært fremmet om at dok.sentret av faglige hensyn bør samlokaliseres med de andre arkivene på Solli plass snur saken på hodet. Disse miljøenes eventuelle behov for et samlet arkivmiljø er ikke så tungtveiende at det kan rettferdiggjøre at det samlede fagmiljøet for pop/rock flises opp mellom to institusjoner - som til overmål skal ligge i forskjellige byer.

Videre kommer at miljøet på Solli plass allerede via Nasjonalbibliotekets arkiv besitter svært mange av de aktuelle platene. Eventuell etablering av en spesifikk pop/rock-samling på Solli plass vil i stor grad framstå som en dublettering til norsk musikk-samling. At ABM-utvikling i tillegg tillater seg å foreslå at denne skal forvaltes av den lille, private stiftelsen som kaller seg "Institutt (sic) for populærmusikk" er underlig. En slik samling som både etableringsmessig og driftsmessig skal (del)finansieres av staten, bør under alle omstendigheter være under statlig kontroll.

Det ville naturligvis være mulig å etablere et pop/rock-arkiv på Solli plass samtidig som man fremskaffet en del plater som kunne ligge hos opplevelsessentret - som en slags plaster på såret. Men det springende punktet her er at staten skal gjøre en innsats for å etablere én enkelt dokumentasjonssamling. Vi kan ikke forvente at staten skal etablere to. Dessuten kommer at det kan vise seg vanskelig å skaffe dubletter av alle fonogrammer.

Innsamling av plater til et nasjonalt senter for dokumentasjon av pop/rock vil kreve entusiastisk tilslutning fra bransje og miljøer. Vi tviler sterkt på at forslaget om å "legge" dokumentasjonssenteret til INP på Solli plass vil frembringe noen som helst entusiastisk donasjonslyst fra den delen av bransjen vi kjenner. For oss er derfor samlokaliseringen av arkiv og opplevelsesdel et viktigere anliggende enn den bymessige lokaliseringen.

Vår anbefaling er klar; Uansett lokaliseringsvalg må ABM-sentret ikke splittes mellom to institusjoner. En slik oppflising ville forskusle den enestående etableringssjansen som nå foreligger.

Vi tar til etterretning at ABM-utvikling rangerer Trøndelagsalternativet med et senter på Dora som det beste alternativet. Dette virker godt underbygget. Vi har også merket oss at det såkalte Schous-alternativet synes basert på at det ikke skal inneholde arkivdel, slik at dette dermed blir uinteressant sett fra vår side.

Med vennlig hilsen

IFPI Norge

Sæmund Fiskvik
direktør